

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «НАШ РІД»

Шановні родичі, близькі та друзі нашої великої Родини!

Зі смутком в душі та з жалем в серці повідомляю вам, що **13 жовтня 2019 року**, у неділю - пішов з життя найстаріший член Нашого Великого Роду - **Туцканюк Микола Іванович**, якому було повних 95 років...

Микола Туцканюк народився 24 березня 1924 року в селищі Ясіня, на Підкарпатській Русі тодішньої Чехословацької Республіки, в родині - з багатодітних сімей: Туцканюків та Дячуків. Батько іменинника - Туцканюк Іван Юрійович, який був найстаршим сином в родині Туцканюків - був мобілізований на війну й у травні 1944 року - загинув, в Чехословаччині, де й похований. Мати - Олена Іванівна Дячук (померла у 88 років й похована у Тересві), народила та виховала 3-х дітей, молодша дочка якої - Стеблюк Олена Іванівна (86 років), сьогодні проживає в м. Тарту, Естонської Республіки...

За довгу трудову діяльність, Микола Туцканюк, сумлінно попрацював на кількох підприємствах Рахівщини та Тячівщини й чимало поїздив по заробітках на будови Російської Федерації. На заслужений відпочинок, у далекому 1984 році, його проводжав трудовий колектив Тересвянського ДОКУ, де перед виходом на пенсію він трудився і де завжди був гідним прикладом - для своїх рідних, близьких та земляків краю. Й всюди, куди б не закинула його доля, він був взірцем працьовитості, чесності й порядності.

Микола Туцканюк був членом Ради Старійшин громадської організації «Наш Рід» та активним учасником Зустрічі Роду в 2012 році, про що повідомлялось у низці видань: «Новини Закарпаття» (№№ 101-102, від 08.09.2012), в матеріалі: «Великому Роду нема переводу», автор - Яна Мейсарош; «Зоря Рахівщини» (№№ 67-68, від 24.08.2012), в матеріалі: «Тільки родина, як зірка єдина, наш порятунок, надійний причал», автор - Галина Приймак; в Збірці наукових праць, краєзнавчих розвідок, рефератів і публіцистичних матеріалів за результатами I-ї наукової конференції «Ясіня - столиця Гуцульської республіки... і не тільки», яка вийшла у видавництві «Сполом» (м. Львів), у 2013 році під назвою: «Ясіня у гомоні століть» (ISBN 978-966-665-864-0), в матеріалі: «Держава починається з Родини», автор - Ю. Ключівський.

До жалу, з дружиною - Кубарич Анною Василівною (91 рік), у Миколи Івановича - не було власних дітей. Тим не менше, не далі як у серпні 2016 року до мене, через соціальну мережу Facebook - звернулась, раніше невідома мені особа - Лариса Убий-Вовк, яка народилась в... Архангельську й стверджувала, що ніби знає Миколу Туцканюка, який живучи довгий час в Архангельську, усиновив її батька, який теж носив прізвище - Туцканюк! Останній, помираючи, зажадав дочку, щоб та знайшла усиновлювача: «десь на Закарпатті», низенько йому вклонилась та подякувала за все, що зробив для нього.

Після недовгого спілкування та обміном фотографіями, які як виявилось «рецензувались» в Росії тими, хто знав й бачив Миколу Туцканюка, на предмет «наш чи чужий» та на радість родини Лариси Убий-Вовк - було прийнято рішення про візит на Закарпаття. Зустріч з родиною Туцканюків було організовано у вересні 2017 року. Ми приїхали з Праги, а Лариса Убий-Вовк - з Києва, де зараз проживає, прикупили подарунків й без попередження навідались до Тересви. Наші переживання, через певну пікантність й незвичність зустрічі - були марними, позаяк все пройшло добре: Микола Іванович із задоволенням переглядав старі фото, які привезла з собою новоявлена «внучка», все пригадав та навіть спробував покаятись за «старі гріхи», чим надзвичайно нас всіх розвеселив...

Про цей випадок, мало хто знає з Великого Роду, позаяк спілкування сьогодні, як кажуть - «не в ціні» та й кожен зайнятий своїм. Однак, це приклад того, що і як можна та варто робити нам живим, щоб більше знати не тільки про кожного родича Нашого Роду, але й про ті важливі справи людяності, які можуть слугувати прикладом, урок якого нам всім дав - Туцканюк Микола Іванович, який в цей час в дорозі до Всевишнього...

З повагою,
Ключівський Юрій Васильович,
Голова громадської організації «Наш Рід»
Прага-Ужгород-Тересва, жовтень 2019